
شناسایی عوامل موثر بر سیاست گذاری بدمینتون نخبه ایران با استفاده از روش دلفی

فازی

زکی زاده، سید بهادر^۱، کهندل مهدی^{۲*}

ص.ص: ۲۳۳-۲۵۰

تاریخ دریافت: ۹۹/۰۶/۰۳

تاریخ تصویب: ۹۹/۱۱/۰۴

چکیده

هدف محقق از این تحقیق، شناسایی و رتبه بندی عوامل موثر بر سیاست گذاری بدمینتون نخبه ایران بود. تحقیق حاضر از نوع تحقیقات کیفی بود. جامعه آماری این پژوهش شامل خبرگان مدیریتی بدمینتون کشور بودند. در این تحقیق برای شناسایی عوامل موثر بر سیاست گذاری نخبگان بدمینتون از روش دلفی فازی استفاده شد. بر این اساس عوامل زیر به نام های حمایت مالی از ورزش نخبه در بدمینتون، داشتن دیدگاه یکپارچه در بین سازمان های ذی ربط، مشارکت عمومی در بدمینتون، توسعه سیستم استعدادیابی در بدمینتون، حمایت همه جانبه از ورزشکاران فعال و بازنشسته بدمینتون، امکانات تمرینی مناسب برای ورزشکاران نخبه، رشد و توسعه مربیان بدمینتون، شرکت در رقابت های ملی و بین المللی بدمینتون و توسعه تحقیقات علمی در بدمینتون شناسایی شدند. سیستم بدمینتون نخبه ایران به شدت مداخله ای، متمرکز، بروکراتیک و به شدت رسمی ولی بی ثبات است. به نظر می رسد سیستم بدمینتون نخبه ایران در جهت معکوس در حال حرکت است و به سمت تمرکز بیشتر و تقویت مدیریت توسط دولت می رود.

واژه های کلیدی: سیاست گذاری، ورزش نخبه، بدمینتون، دلفی فازی.

---

۱. دانشجوی دکتری گروه مدیریت ورزشی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

۲. دانشیار گروه مدیریت ورزشی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

ایمیل نویسنده مسئول: mehdikohandel@yahoo.com

Identify Factors Affecting Elite Badminton Policy in Irar Using Fuzzy Delphi

---

Zaki zadeh, S. B., (MA), Kohandel, M. (PhD)

Abstract

The aim of this study was to identify and prioritize factors affecting elite Badminton policy in Iran. This study was qualitative method. Population of study were elite people in management of Badminton. In this study for identifying factors affecting elite Badminton policy in Iran Fuzzy Delphi were used. According to this method, these factors identified: Financial support, Integrated approach to policy development, participation in Badminton, development system of talent identification, integrated athletic and post-Career Support, training facilities, Coaching provision & development, (Inter)national competition and Scientific research. The elite Badminton system in Iran is heavily interfering, centralized, bureaucratic and highly formal but unstable. The elite badminton system in Iran seems to be moving in the opposite direction, moving toward more centralization and government-led management.

Keywords: elite sport policy, Badminton, Fuzzy Delph

ورزش به ویژه در رویدادهای بزرگ ورزشی مانند المپیک و جام های جهانی برای اهداف گسترده خود در خصوص کسب قدرت، ثروت و افزایش منزلت بین‌المللی استفاده کنند (صباغیان، ۲۰۱۵). از طرفی رقابت در ورزش بین‌المللی در حال افزایش است و کشورهای بیشتری از راهکارهای استراتژیک برای افزایش سطح جهانی مدال آوری ورزشکاران استفاده می کنند (خلیفه، ۲۰۱۶). با گذشت زمان، این پدیده باعث افزایش میزان سرمایه گذاری مالی بسیاری از کشورها در پیشرفت نخبگان ورزشی شده است. در سال های اخیر، بیشتر دولت ها به طور مستقیم در سیاست های طراحی شده برای بهبود رقابت های بین‌المللی کشورشان و نهادینه شدن سیستم نخبگان ورزش دخالت می کنند. در حال حاضر برای تحکیم و حفظ سیستم های نخبگان موفق ورزش، کشورها باید هزینه کنند و مسابقه بدهند (بوچر و همکاران، ۲۰۱۰).

در طول چند دهه گذشته، سیاست ورزش نخبگان توجه بسیاری از محققان در مورد پیش بینی کاهش عوامل کلان اقتصادی را جلب کرده است (به عنوان مثال جمعیت و تولید ناخالص داخلی). در میان این مطالعات شباهت‌ها و ویژگی‌های کلیدی وجود دارد که از سیستم ورزش نخبگان بین‌المللی که توسط سیستم های مختلف طراحی شده است، حمایت می کنند (برگزگارد و نوربرگ، ۲۰۱۰). هولیهان (۲۰۰۵) به معرفی سه دسته از این عوامل می پردازد: عوامل زمینه ای (مثل حمایت مالی) عوامل فرایندی (به عنوان مثال استعدادیابی و توسعه سیستم) و عوامل خاص (مثل امکانات آموزشی). اخیرا تحقیقات بر روی تجزیه و تحلیل سطح خاص ورزش به منظور بررسی تنوع بالقوه در سیاست ورزش نخبگان متمرکز شده است. این شاخه از تحقیقات به درک بهتر عوامل تاثیر گذار افزایش شانس موفقیت ورزشکاران نخبه که خروجی سیستم به حساب می آیند کمک می کند (بوچر و همکاران، ۲۰۱۰)؛ بوچر و همکاران (۲۰۱۳-۲۰۰۳).

اگرچه هدف اصلی توسعه سیاست ورزش نخبگان بالا بردن سطح موفقیت ورزش بین‌المللی یک کشور است ولی برگشتن به سرمایه گذاری های عمومی نیازمند توجه به نتایج اجتماعی و روانی جامعه در زمان ارائه این سرویس دولتی است (گرین، ۲۰۰۵). جدای از سطح شواهد علمی، می توان باورهای مختلف درباره نتیجه ورزش نخبه را به طور مکتوب تشخیص داد. این نتایج شامل توسعه اقتصادی، اعتبار بین‌المللی، به رسمیت شناختن دیپلماتیکی و بین‌المللی، تصویر بین‌المللی و اثر مشارکتی عظیم، هویت و تعلقات ملی، انسجام اجتماعی، غرور ملی، شادی، فاکتورهای حس خوب و سودمندی است. ارتقا سطح ورزش نخبگان به عنوان یک استراتژی ملی معمولا با مواردی که در بالا ذکر شد توجیه می شود (گرین، ۲۰۰۵). جای تعجب نیست که این مفهوم در بسیاری از اسناد رسمی برای مشروعیت بخشیدن به سرمایه گذاری دولتی منعکس شده است. با این حال بسیاری از این نتایج به سختی بررسی شده و در بعضی مواقع شواهد برای حمایت از ادعا بسیار ضعیف هستند. همچنین در بعضی مواقع که به عنوان سرمایه گذاری ورزش حرفه ای و خط مشی سیاستگذاران باشد؛ مضمون معمول گفته می شود (گولد و همکاران، ۱۹۹۹). هولیهان و ژنگ (۲۰۱۳) هشدار دادند که یکی از گام های مهم کشور در مواجهه با چالش توجیه تصمیم خود به عموم در آینده نزدیک، خروج از مسیر سیاست گذاری ورزش نخبگان است.

یکی از اهداف دولت از توجه به موفقیت های ورزشی نخبگان، تاثیر ارزشمند موفقیت های بین-المللی بر روی مسائل اجتماعی و ظرفیت آن برای تاثیرگذاری روی طیف گسترده ای از اهداف غیر ورزشی است. این باور مربوط به موفقیت های بین‌المللی می شود که از طریق سیاست های عمومی با اتخاذ رویکردهای استراتژیکی افزایش ورزشکاران نخبه به دست آمده است (عبدالملکی، ۲۰۱۵؛ آقایی و همکاران، ۲۰۱۳؛ برگزگارد، ۲۰۰۷). این امر منجر به افزایش رقابت در ورزش های بین‌المللی با سرمایه گذاری گسترده توسط دولت می شود. به عنوان مثال عرضه، مدال که اساساً ثابت است و تقاضا برای موفقیت افزایش یافته است (کشورهای بیشتری شرکت کردند و برنده مدال شدند) و ارزش پیروزی و مدال بیشتر شده است. کشورها برای موفقیت به سرمایه گذاری بیشتری نیاز دارند چرا که میزان موفقیت آنها به اقدامات کشورهای رقیب بستگی دارن(جین مینگ و همکاران، ۲۰۱۷؛ پینگ وی و همکاران، ۲۰۱۸؛ رضانی نژاد و همکاران، ۲۰۱۵؛ صادقی، ۲۰۰۹؛ رحیمی و میرزایی، ۲۰۱۷).

بنابراین درک چگونگی نگرش مردم نسبت به ورزش نخبگان موضوع تحقیقاتی بسیار مهمی است. این می تواند پیشنهادی ارزشمند برای سیاست گذارانی باشد که تمایل به پیاده سازی سیاستی علنی دارند. به تازگی نتایج چند مطالعه با استفاده از داده های تجربی به ارزش درک عمومی ورزش نخبگان پرداخته اند (رحیمی و میرزایی، ۲۰۱۷). در حالیکه این مطالعه به ارائه یک منطق کلی برای کمک به سرمایه گذاری عمومی در ورزش نخبگان که به درستی پذیرفته نشده، می گردد و درمورد سیاستگذاری چگونگی افزایش درک عمومی صحبت می کند. بنابراین هدف این تحقیق بررسی عوامل نفوذپذیری عمومی در پیشبرد سیاست ورزش نخبگان بدمینتون در ایران است.

با بررسی های به عمل آمده توسط محقق مشخص شد، تاکنون در کشور تحقیقی که عوامل موثر بر سیاستگذاری نخبگان ورزش را شناسایی کند انجام نشده است. بنابراین انجام این تحقیق ضرورت دارد. از طرفی رشته بدمینتون، در سالهای اخیر روند رو به رشدی را در سطح بین‌المللی بدست نیاورده است، همین امر محقق را به فکر واداشت تا سیاست‌هایی که کشورهای موفق در این رشته به کار می گیرند را شناسایی و آنها را در ورزش کشور بومی سازی کند. نتایج این تحقیق می تواند به مدیران ارشد در حوزه تصمیم‌گیری سیاست های کلان ورزش کشور کمک کند تا در تصمیم های خود از روش های علمی استفاده کنند.

در این زمینه آقایی و توکلی انگوت (۱۳۹۲) در تحقیقی با عنوان «شناسایی عوامل موثر بر موفقیت دوچرخه سواران حرفه ای آذربایجان شرقی در مسابقات بین المللی و جاده ای ایران (از سال ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۰)» ابراز داشتند که بین عوامل شش گانه موثر بر موفقیت دوچرخه سواران، تمامی آنها در موفقیت نقش دارند، اولویت آنها به ترتیب عبارت است از: نقش مربیان، نقش حمایتی هیات، فدراسیون و رسانه های گروهی، نقش برگزاری تورها و مسابقات داخلی و خارجی، نقش عوامل زیست محیطی و عوامل جسمانی، نقش مدیریت هیات و نقش عوامل امکاناتی و اجرایی (آقایی و توکلی، ۲۰۱۳). صباغیان (۱۳۹۴) در تحقیقی با عنوان (دیپلماسی ورزشی) جایگاه و نقش ورزش (به ویژه رویدادهای بزرگ ورزشی بین المللی) به منظور پیشبرد اهداف دیپلماتیک کشورها را مورد بررسی قرار داد. نتایج تحقیق نشان داد که ورزش در کشورها

از یک فعالیت بدنی یا نوعی تفریح فراتر رفته و کارکردهای مختلف بهداشتی، اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و زیست محیطی و به ویژه جایگاه سیاسی بین‌المللی پیدا کرده است. شعبانی بهار و همکاران (۱۳۹۵) در پژوهشی با عنوان «کاربرد مدل تحلیل مسیر در تبیین شاخص‌های موثر بر موفقیت ورزشی تیم‌های ایران در رویدادهای بین‌المللی» ابراز داشتند که دو عامل بیرونی حمایت مالی و محیط قهرمانی بر موفقیت ورزشی اثر معنی‌داری دارند. رحیمی پردنجانی و همکاران (۱۳۹۶) در تحقیقی با عنوان «رابطه سرمایه اقتصادی و اهداف پیشرفت با موفقیت ورزشی کشتی‌گیران آزاد و فرنگی تیم ملی جوانان» بیان کردند که بین اهداف پیشرفت و موفقیت ورزشی رابطه معنی‌داری وجود دارد. اما بین سرمایه اقتصادی و موفقیت ورزشی کشتی‌گیران در مدل مفهومی رابطه معنی‌داری مشاهده نشد. دی بوشر و همکاران (۲۰۱۳) در پژوهشی با عنوان «ساختار هرمی استعاره ورزش: رابطه بین موفقیت ورزش نخبه و تعداد شرکت‌کنندگان در ورزش بلژیک» از همبستگی پیرسون برای بررسی رابطه بین تعداد ورزشکاران و موفقیت ورزشکاران نخبه بلژیکی استفاده کردند. همچنین نتایج ورزشکاران بلژیکی با ورزشکاران هلندی مقایسه شد. نتایج بررسی در ۲۰ رشته متداول ورزشی نشان داد که بین تعداد ورزشکاران و موفقیت‌های بین‌المللی رابطه مثبت و معنی‌داری وجود دارد. دی بوشر و همکاران (۲۰۱۳) در مطالعه‌ای با عنوان «چارچوب مفهومی برای تحلیل عوامل سیاست ورزش نخبگان که منجر به موفقیت بین‌المللی ورزشی می‌شود»، ۳ سطح (سطح کلان، سطح میانی و سطح خرد) از عوامل موثر در موفقیت ورزشی را ارائه دادند. محققان ابراز داشتند که ۵۰ درصد عوامل موفقیت در سطح متغیرهای کلان در اختیار سیاست‌مداران قرار دارد و این سطح از سیاست‌های ورزشی تأثیرپذیر نیست. عوامل سطح میانی شامل سیاست‌های ورزشی است که به راحتی از سیاست‌های ورزشی تأثیرپذیر است. نتایج این سطح نشان داد که سیاست‌های ورزش نخبگان هنوز توسعه پیدا نکرده است. عوامل سطح خرد، مربیان، ورزشکاران و محیط هستند. فوناهاشی و همکاران (۲۰۱۵) در تحقیق با عنوان «درک پذیرش عمومی سیاست ورزش نخبگان ژاپن: دیدگاه مدل معادلات ساختاری» عنوان داشتند که پذیرش عمومی رابطه مثبتی با ادراکات فردی/اجتماعی دارد، همچنین رابطه منفی با ریسک ادراک شده دارد. این سازه‌ها همچنین به وسیله اعتماد عمومی در عوامل سیاست ورزش نخبگان و نقش ورزشکاران در مدل ارائه شده تأکید دارد. بنابراین برای افزایش پذیرش عمومی سیاست ورزش نخبگان، سیاستگذاران باید به منافع اجتماعی و ارزش‌های نشأت گرفته از جامعه توجه نمایند. ژنگ و همکاران (۲۰۱۷) در مقاله‌ای با عنوان «تمایلات تعادل رقابتی در تنیس روی میز نخبه: بازی‌های المپیک و مسابقات قهرمانی جهان از ۱۹۸۸ تا ۲۰۱۶» مدال‌های کسب شده و هشت کشور برتر در مسابقات مذکور را مورد تجزیه و تحلیل قرار دادند. نتایج نشان داد که چین در هر دو رقابت نسبت به سایر کشورها برتری دارد؛ همچنین ورزشکاران زن این کشور نسبت به مردان برتری فاحشی دارند. تعادل رقابتی برای مدال‌های طلا کاهش داشته است، در حالیکه تمایل برای بهبود تعادل رقابتی برای هشت امتیاز بالا در مسابقات زنان بهبود یافته است. لی و همکاران (۲۰۱۸) در مقاله مروری با عنوان «آیا موفقیت بین‌المللی ورزشکاران رشته‌های مبارزه‌ای جوان موفقیت‌های بین‌المللی آنان در بزرگسالی را پیش‌بینی می‌کند؟» با مرور پیشینه تحقیق ابراز داشتند در حالیکه موفقیت در رده سنی جوانان با موفقیت بین‌المللی در رده بزرگسالان همبستگی مثبت و مستقیم دارد، برخی از مربیان و فدراسیون‌ها تمایلی به استفاده از

ورزشکاران موفق جوان در رده بزرگسالان ندارند. برای نشان دادن اینکه موفقیت بین‌المللی در رده جوانان با موفقیت در رده بزرگسالان دارای همبستگی است. رناد و همکاران (۲۰۱۸) در مقاله ای با عنوان «مدلسازی عملکرد بین المللی ورزشی، تاثیر عوامل سیاست ورزش ملی» عوامل اجتماعی - اقتصادی، سیاست ورزشی و عوامل آب و هوایی را بر عملکرد ورزشکاران رشته های زمستانی و تابستانی مورد بررسی قرار دادند. نتایج نشان داد که عوامل سیاست ورزشی و عوامل اجتماعی - اقتصادی بر ورزشکاران تابستانی و زمستانی تاثیر دارند، در حالیکه عوامل آب و هوایی بر ورزش های زمستانی تاثیرگذار است.

ورزش حرفه ای در سال های اخیر جایگاه مهمی را به خود اختصاص داده است. پول، زمان و انرژی که رسانه ها و در زندگی روزمره به ورزش قهرمانی و حرفه ای اختصاص یافته باعث شده تلاش های ورزشکاران نخبه موضوع مورد توجه همه طبقات اجتماعی، نسل ها و جنسیت ها گردد. در سال های اخیر تلاش برای شناسایی عوامل موثر بر سیاست های ورزش نخبگان در خارج از ایران آغاز شده است که می توان به اهمیت توسعه این حوزه در کشورهای مختلف پی برد؛ اما تقریباً بیشتر این تحقیقات به بررسی سیاست های کلی ورزش یک کشور پرداخته اند و به بررسی یک رشته ورزشی خاص (خصوصاً بدمینتون) نپرداخته اند. همچنین در یک جمع بندی کلی می توان به عوامل مهمی که در این پژوهش ها برای رشد و توسعه ورزش نخبه در کشورهای مختلف مورد توجه قرار گرفته، پی برد که در آنها بر ضرورت مدیریت و برنامه ریزی صحیح تاکید شده است که در ساخت چارچوب های اصلی و تحقق اهداف این پژوهش نیز مورد توجه و استفاده قرار گرفته است. در داخل کشور اما همانطور که ملاحظه شد تحقیقات بسیار اندکی در این زمینه صورت گرفته است و نیاز به پرداختن به این موضوع به خصوص در رشته های انفرادی مانند بدمینتون احساس می شود. بنابراین محقق در این پژوهش، به شناسایی عوامل موثر بر سیاستگذاری بدمینتون نخبه ایران می پردازد.

روش‌شناسی تحقیق

تحقیق حاضر توصیفی از نوع پیمایشی می باشد. روش تحقیق کیفی است. از روش مصاحبه های کیفی نیمه ساختاریافته استفاده شد. در این تحقیق برای شناسایی عوامل موثر بر سیاستگذاری نخبگان بدمینتون کشور یک فرایند ۳ مرحله ای به شرح زیر صورت گرفت:

مرحله اول: مطالعات کتابخانه ای در مورد موضوع تحقیق؛ در این قسمت جهت گردآوری اطلاعات در زمینه مبانی نظری و ادبیات تحقیق موضوع، از منابع کتابخانه ای، مقالات، کتاب های مورد نیاز و نیز از شبکه جهانی اینترنت استفاده شد. تعداد ۱۳ عامل به عنوان سیاست های نخبگان بدمینتون ایران یافت شد.

مرحله دوم: مصاحبه؛ در این مرحله با نظر تیم تحقیق، با ۴ نفر از خبرگان بدمینتون کشور مصاحبه صورت گرفت. در پایان این مرحله و با جمع بندی نظرات مصاحبه شوندگان تعداد ۱۲ عامل بدست آمد. در مرحله بعد باید پنل دلفی شکل می گرفت. چون روش دلفی نیازمند گروه ویژه ای است که باید به سوالات تخصصی در زمینه مربوطه پاسخ دهند، باید خبرگان این حوزه را شناسایی کرد. اگرچه تعداد افراد تشکیل دهنده گروه دلفی به هدف مطالعه و تجانس مورد انتظار جمعیت هدف بستگی دارد، اما بر اساس بررسی های تجربی صورت گرفته به روش دلفی، پیشنهاد می شود برای صحت مطالعات، تعداد

افراد تشکیل دهنده روش دلفی تا ۱۱ نفر می تواند باشد (۲۸)؛ مگر اینکه نمونه متجانس خاصی مدنظر باشد که تعداد مطلوب می تواند ۱۵ تا ۲۰ نفر باشد (۲۹). در پایان این مرحله از هریک از مصاحبه شوندگان خواسته شد ۵ نفر از متخصصانی که می توانند در پنل دلفی حضور یابند نام ببرند.

مرحله سوم: با جمع بندی نفراتی که در مرحله قبل معرفی شده بودند، تعداد ۲۰ نفر اعضای پنل دلفی تحقیق را تشکیل دادند. پرسشنامه اولیه که حاوی ۳ سوال بود در اختیار هریک از آنها قرار گرفت. این ۳ سوال شامل موارد زیر است: ابتدا مولفه های بدست آمده در اختیار پنل دلفی قرار داده شد و از آنها خواسته شد سیاست های نخبگان بدمینتون ایران را مشخص کنند. در سوال دوم از آنها خواسته شده بود که سایر عواملی که می توانند به عنوان سیاست های نخبگان بدمینتون کشور مطرح شوند بیان کنند و نهایتاً در سوال سوم از آنها خواسته شده بود هرگونه توضیح و یا پیشنهادی دارند در این قسمت ارائه دهند. تعداد ۱۷ نفر از اعضای پنل دلفی با محقق همکاری و پرسشنامه ابتدایی را تکمیل کردند. باتوجه به مزایای روش دلفی فازی، در این تحقیق از این روش به جای روش دلفی سنتی استفاده شد. تفاوت روش دلفی فازی با روش دلفی سنتی در این است که در روش دلفی سنتی پیش بینی های ارائه شده توسط افراد خبره در قالب اعداد قطعی بیان می شوند که استفاده از اعداد قطعی برای پیش بینی های بلندمدت نتایج را از دنیای واقعی دور می سازد (۳۰). از طرف دیگر روش دلفی سنتی، همواره از همگرایی اندک نظرات نخبگان، هزینه بالای اجرا و این احتمال که سازمان دهنده ممکن است نظرات خبره خاصی را حذف نماید، رنج می برد. در روش دلفی فازی مقادیر ماکزیمم و مینیمم نظرات خبرگان به عنوان دو نقطه پایانی عدد فازی مثلثی و میانگین هندسی به عنوان درجه عضویت اعداد فازی مثلثی برای دستیابی به اثر نا آریبی آماری و پرهیز از اثر مقادیر بسیار بالا در نظر گرفته می شوند. بنابراین روش دلفی فازی می تواند تاثیر بهتری در انتخاب معیارها ایجاد کند. از مزایای دیگر این روش، ساده بودن است که می توان تمام نظرات خبرگان را در یک بررسی گنجانند.

جامعه آماری این پژوهش خبرگان مدیریتی بدمینتون کشور بودند که تعداد ۱۷ نفر اعضای پنل دلفی جامعه را تشکیل می دادند. تمامی ۱۷ نفر از خبرگان عضو پنل دلفی به عنوان نمونه تحقیق در نظر گرفته شد.

نتایج و یافته ها

برای شناسایی سیاست های ورزش نخبه بدمینتون کشور از روش دلفی فازی استفاده شد. در این روش برای انتخاب شاخص های کلیدی از معیار OF_j و حد آستانه $0/7$ استفاده شد (۳۰).

$$ofj = \frac{ui + mj + lj}{3}$$

اگر $OF_j \geq 0/7$ شاخص انتخاب می شود.

اگر $OF_j < 0/7$ شاخص حذف می شود.

نتایج حاصله در جدول شماره ۱ قابل مشاهده است. بر این اساس عوامل زیر به نام های حمایت مالی از ورزش نخبه در بدمینتون، داشتن دیدگاه یکپارچه در بین سازمان های ذی ربط، مشارکت عمومی در بدمینتون، توسعه سیستم استعدادیابی در بدمینتون، حمایت همه جانبه از ورزشکاران فعال و بازنشسته بدمینتون، امکانات تمرینی مناسب برای ورزشکاران نخبه، رشد و توسعه مربیان بدمینتون،

شرکت در رقابت های ملی و بین المللی بدمینتون و توسعه تحقیقات علمی در بدمینتون شناسایی شدند.

جدول ۱- نتایج روش دلفی فازی

ردیف	معیار	شاخص OF _j
۱	حمایت مالی از ورزش نخبه در بدمینتون	۰/۷۶۱
۲	داشتن دیدگاه یکپارچه در بین سازمان های ذی ربط	۰/۸۶۷
۳	مشارکت عمومی در بدمینتون	۰/۷۷۴
۴	توسعه سیستم استعدادیابی در بدمینتون	۰/۸۵۳
۵	حمایت همه جانبه از ورزشکاران فعال و بازنشسته بدمینتون	۰/۷۹۲
۶	امکانات تمرینی مناسب برای ورزشکاران نخبه	۰/۷۴۰
۷	رشد و توسعه مربیان بدمینتون	۰/۷۹۰
۸	شرکت در رقابت های ملی و بین المللی بدمینتون	۰/۷۸۸
۹	توسعه تحقیقات علمی در بدمینتون	۰/۷۱۱
۱۰	حمایت طب ورزشی	۰/۵۹۲
۱۱	حمایت مناسب تماشاگران	۰/۴۷۳
۱۲	محیط زندگی ورزشکاران	۰/۴۶۵

بحث و نتیجه گیری

در این تحقیق مشخص شد که حمایت مالی از طرف دولت و نهادهای ذی ربط، بر کسب موفقیت های بین المللی در رشته بدمینتون تاثیرگذار است. منظور از حمایت مالی، هزینه ای است که کشور در سطح ملی برای رشته بدمینتون انجام می دهد. مسئولیت ورزش در سطح نخبه در کشور ما مانند بسیاری از کشورهای دیگر، با دولت (وزارت ورزش و جوانان) است که وزارتخانه ورزش و جوانان مانند یک بخش تخصصی عمل می کند. این وزارت نقش مهمی در حمایت مالی دولت از ورزش در سطح نخبه بازی می کند. همچنین سایر نهادهای غیر دولتی (کمیته ملی المپیک و فدراسیون ها و ...) که مسئولیت ویژه ای در بخش ورزش نخبه دارند باید به صورت کاملاً هماهنگ با این وزارتخانه عمل کنند. مانند سایر کشورها دولت به ورزش نخبه به مثابه موضوعی در جهت افزایش اعتبار بین المللی کشور توجه می کند. این موضوع را می توان در اولویت قرار دادن ورزش های مدال آور در بازی های المپیک نسبت به سایر ورزش ها از نقطه نظر حمایت مالی دولت از ورزش نخبه مشاهده کرد. یکی از مسائل بسیار مهم در این زمینه، پرداختی های دولت به ورزشکاران و خانواده های آنان است که مانند بسیاری از کشورها باید در سطح ورزش نخبه صورت گیرد. از نظر نمونه آماری این تحقیق، در رشته بدمینتون این پرداختی ها یا اصلاً وجود ندارد یا بسیار اندک می باشد، به طوری که یک ورزشکار نخبه نمی تواند با این پرداختی ها مسائل مالی زندگی خود را حل کند. نتیجه تحقیق حاضر با تحقیقات شفیع (۱۳۹۰)، استیونسون

(۲۰۰۲)، دی بوشر و همکاران (۲۰۰۲)، گرین و هولیهان (۲۰۰۷)، دی بوشر و همکاران (۲۰۰۹) هم راستا می باشد.

همچنین در این تحقیق مشخص شد که داشتن دیدگاه یکپارچه در همه سازمان های ورزشی ذی ربط، بر کسب موفقیت های بین المللی در رشته بدمینتون تاثیرگذار است. گروه های ذینفع متنوعی وجود دارند که منابع (ورودی) انسانی و مالی را در اختیار ورزش بدمینتون قرار می دهند. این کمک های مالی و انسانی شامل سازمان های دولتی (وزارت ورزش و جوانان) و سازمان های مختلف غیر دولتی (فدراسیون بدمینتون، کمیته ملی المپیک و حامیان مالی) می شود که در تمامی سطوح ورزش بدمینتون باید انجام گیرد. نمونه آماری این تحقیق موافق این مطلب بودند که یک سازمان واحد باید متولی امر ورزش نخبه بدمینتون باشد و تمامی سازمان های دیگر باید بپذیرند که با هماهنگی این سازمان باید به حمایت از بدمینتون بپردازند. آنها ستون اصلی موفقیت نخبگان بدمینتون در ایران را فدراسیون بدمینتون معرفی کرده اند. آنها فدراسیون بدمینتون را عامل اصلی برنامه های توسعه ورزش نخبه و عامل اصلی تهیه و فراهم سازی کمک از تمام حوزه ها «از علوم ورزشی تا حمایت ورزشکاران» به رسمیت شناختند. بدیهی است که سایر سازمان های ذی ربط باید تمامی اقدامات خود را همسو با فدراسیون بدمینتون انجام دهند تا هم افزایی لازم برای رسیدن به اثر بخشی و کارایی لازم حاصل شود. اگر اقدامات موردی و در خلاف جهت استراتژی ها و برنامه های فدراسیون صورت گیرد، نه تنها اثر مثبتی بر ورزش نخبه نخواهد داشت، بلکه باعث سردرگمی و آشوب در روند موفقیت های بین المللی این رشته ورزشی نیز خواهد شد. همه سازمان های ذی ربط باید بر این عقیده باشند که فدراسیون بدمینتون ایران نقش حیاتی در آمادگی تیم ها برای حضور در رقابت های بین المللی را بازی می کند. این موسسه نه تنها به خدمات و امکانات درجه یک دسترسی دارد، بلکه در عرصه بین المللی هم متولی این رشته ورزشی در کشور است. نتیجه این تحقیق پیش تر در کشورهای مختلف تایید شده است؛ از جمله می توان به موارد زیر اشاره کرد. هاکي زنان استرالیا (۲۰۰۰) موسسه ورزش ملی زنان را به عنوان بهترین موسسه و برنامه آن را حرفه ای ترین برنامه جهت توسعه این رشته در استرالیا تشخیص داد و سایر نهادهای دولتی و غیر دولتی این کشور را ملزم داشت که حمایت های خود را از طریق این موسسه انجام دهند. شیلیبوری و همکاران (۲۰۰۶) و سوتیرادو و همکاران (۲۰۰۹) نیز نقش مهم حکومت در فراهم آوردن منابع مالی و انسانی برای توسعه ورزش نخبه در استرالیا را نشان دادند و ابراز داشتند که کمیسیون ورزش استرالیا باید تنها مرجع رسیدگی به وضعیت ورزش نخبه در این کشور قلمداد می شود. در کشور چین، ساختار مدیریت و اداره سیستم ورزش نخبه کاملاً متمرکز است. هیاتی از دولت ملی و کمیسیون ورزش و تربیت بدنی (وزارت ورزش) مسئول طراحی و اجرای سیاست ورزش و اداره برنامه های ورزش نخبه در چین را عهده دار است. از طرف دیگر روابط نزدیکی بین این بخش ها با سایر وزارتخانه های دولتی از قبیل آموزش و پرورش و دفاع ملی وجود دارد (۲۲). بنابراین داشتن سیستم ساختارهای مناسب و شرح وظایف مشخص اعضای سازمان های ورزشی ذی ربط از اهمیت بسیار زیادی در موفقیت بین المللی ورزش بدمینتون برخوردار است.

از طرفی، در این تحقیق مشخص شد که مشارکت عمومی و همگانی کردن بدمینتون، بر کسب موفقیت های بین المللی در رشته بدمینتون تاثیرگذار است. واضح است که مشارکت انبوه در بدمینتون

یا هر رشته ورزشی دیگری، بنیانی مناسب برای این ورزش نخبه ایجاد می کند. داشتن زمینه ای وسیع از مشارکت عمومی ورزشی همیشه شرط موفقیت نیست، اما ممکن است بر موفقیت تاثیرگذار باشد. زیرا زنجیره ای از استعدادهای جوان و فرصت هایی برای آموزش و رقابت در سطوح گوناگون استعداد و توانایی فراهم می سازد. این نکته را می توان در برخی از ورزش های انفرادی در کشورمان مشاهده کرد. در رشته هایی مانند کشتی، تکواندو و وزنه برداری، به دلیل سطح مشارکت بالای ورزشکاران، همیشه استعداد های زیادی در کشور وجود دارد تا بتواند با آموزش و پرورش صحیح این استعدادها، شرایط را برای حضور آنان در ورزش نخبه فراهم آورد تا در عرصه های بین المللی باعث موفقیت های رشته های مذکور باشد. یکی از بخش هایی که می تواند زمینه بسیار مناسبی برای مشارکت عمومی را فراهم کند، مدارس می باشد. آموزش دانش آموزان در مدارس باعث می شود، ورزشکارانی با سابقه ۱۲ سال وارد باشگاه های بدمینتون شوند که از میان آنها می توان استعدادهای مناسبی را کشف کرد و پرورش داد. در سیستم نخبه پروری چین این مساله به خوبی درک شده است. مدارس ورزش در سطح محلی، استانی و منطقه ای پایه هرم مشارکت ورزشی را تشکیک می دهند. پس از چند سال تمرین و آموزش در حدود ۱۲ درصد از ورزشکاران با استعداد از مدارس ورزش برایشان در تیم های منطقه ای انتخاب و به مثابه ورزشکاران تمام وقت مشغول فعالیت می شوند (۱۲). اما مشارکت ورزشی مدارس مستلزم داشتن زیرساخت ها و امکانات مورد نیاز رشته بدمینتون می باشد. متأسفانه این زیرساخت ها امروزه در مدارس کشور وجود ندارد؛ اما همانند طرحی که در سال های اخیر در مدارس برای آموزش رشته های شنا و ژمیناستیک راه اندازی شد؛ می تواند در رشته بدمینتون نیز راه گشا باشد. یکی دیگر از بخش های مشارکت عمومی این رشته ورزشی، می تواند استفاده از فضاهای ورزشی روباز در پارک ها و بوستان ها باشد. در مساله اخیر، علاوه بر اینکه جنبه تفریحی و پرکردن اوقات فراغت خانواده ها در نظر گرفته می شود؛ با گسترش و ترویج ورزش بدمینتون، می توان به ورزش نخبه نیز کمک کرد.

همچنین در این تحقیق مشخص شد که توسعه سیستم استعدادیابی بدمینتون، بر کسب موفقیت های بین المللی در رشته بدمینتون تاثیرگذار است. تاثیر استعدادیابی و حمایت از استعداد در موفقیت سیستم ورزش سطح نخبه غیرقابل انکار است. این رکن زمانی آغاز می شود که ورزشکاران با استعداد کشف یا انتخاب شده اند و به توجه ویژه ای نیاز دارند. بنابراین سیستم های نظارتی در استعدادیابی و سیستم های مناسب کشف استعداد که حذف تصادفی استعدادهای جوان را کاهش دهد، در توسعه بدمینتون نخبه ضروری هستند. بدمینتون اسکاتلند (۲۰۰۹)، بدمینتون انگلستان (۲۰۰۷)، بدمینتون ایرلند (۲۰۱۰) و بدمینتون استرالیا (۲۰۰۸) شاخص های استعداد در بدمینتون را به عنوان: پیکر سنجی، ویژگی های فیزیکی، فیزیولوژیکی، مهارت های فنی و تاکتیکی بیان می کنند. ورزشکاران دارای فاکتورهای مناسب، در برنامه های شناسایی استعدادهای مورد آزمایش قرار می گیرند. شاخص های استعداد سنجی در بدمینتون چین متفاوت است. وانگ و همکاران (۲۰۰۵) عوامل متعددی از شاخص های استعدادسنجی را در بدمینتون برجسته کردند؛ که می توان آن را غیرممکن دانست. این بدان معنی است که مهارت های فنی و تاکتیکی در بدمینتون هر دو ذهنی و هدف هستند. برخی از این ها می توانند در مسابقات نمایش داده شوند. به عنوان مثال، یک ورزشکار قادر به استفاده از ظرفیت تاکتیکی می باشند تا توانایی های فنی خود را در بازی ها به حداکثر برساند، در حالی که در مقایسه با

ورزشکاران که به طور مرتب به خوبی تمرین می کنند، اما تمام این ویژگی ها را در بازی ها تولید نمی کند. بعضی از ورزشکاران نسبت به دیگران وابسته به توانایی مربیانی باشند. در حالیکه می توانند موقعیت های مختلف را به خوبی تنظیم کنند. بعضی از بازیکنان عواملی مانند خودپنداره مثبت و اعتماد به نفس را بخصوص جهت شرکت در مسابقات قهرمانی بزرگ را موثر می دانند. علاوه بر این، استعداد میتواند شامل ویژگیهای نگرشی مانند انگیزه ذاتی برای تحقق بخشیدن به پتانسیل باشد. یکی از مهم ترین مراکز برای کشف استعدادها، مدارس هستند. امروزه بسیاری از کشورها که در این رشته سرآمد هستند، سیستم استعدادیابی خود را از مدارس پایه ریزی کردند. در کشور چین، پسر و دخترهای بین سنین ۶ تا ۹ سال که دارای استعداد در بمینتون هستند مورد گزینش قرار می گیرند و به مدارس ورزشی محلی در سراسر کشور چین فرستاده می شوند. این افراد ۳ ساعت در روز و ۴ تا ۵ جلسه در هفته به تمرین می پردازند. پس از یک دوره تمرین سخت و فشرده، مستعدترین افراد برای آموزش و تمرین به شکل نیمه حرفه ای گزینش می شوند. سپس این افراد ۴ تا ۵ ساعت در روز و ۵ تا ۶ جلسه در هفته به تمرین می پردازند. پس از این تمرینات نیمه حرفه ای، افراد جوان مستعد برای مراکز تمرینی و آکادمی های ورزش منطقه ای انتخاب می شوند (۳۱). به جز مدارس، آکادمی ها و باشگاه های خصوصی نیز می توانند در زمینه استعدادیابی ورزشکاران مستعد مورد توجه قرار گیرند. رویکرد ژاپن برای استعدادهای جوان از هم گسسته و منقطع است و اتکاء زیادی بر مراکز خصوصی و مدارس برای کشف استعدادهای ورزشکاران نخبه دارد. البته در ژاپن، مدارس تنها مراکز استعدادیابی به شمار نمی آیند، بلکه بنگاه های خصوصی نیز مورد توجه قرار می گیرند (۱۶). همچنین برای ایجاد سیستم های استعدادیابی می توان از الگوی کشورهای موفق در این زمینه استفاده کرد. در کشور ژاپن، پروژه بانک اطلاعات بین المللی پژوهشکده علوم ورزشی و کمیته ملی المپیک نقش اصلی را در پیگیری و بررسی مجدد برنامه های شناسایی و پرورش استعدادهای موفق را بر عهده دارند تا از الگوی آنها در طراحی برنامه شناسایی و پرورش استعدادهای در ژاپن استفاده شود. پروژه کشف استعدادهای ورزشی فوکوهاما در سال ۲۰۰۴ اولین الگوی گزینش نظام مند کودکان از سنین ۴ تا ۵ به بالا محسوب می شد (۳۲). از طرفی، تعدادی از محققان بر تاثیرات خانواده متمرکز شده اند. بر طبق نظر این محققان، خانواده ها نقش مهمی در توسعه استعداد بالقوه ورزشکاران نخبه و توسعه حرفه ای در دوران کودکی و بزرگسالی ایفا می کنند. کوت (۱۹۹۹) تلاش کرد تا توضیح دهد که چگونه حمایت اعضای خانواده می تواند به توسعه کودکان در ورزش کمک کند و نقش مهمی در موفقیت یک ورزشکار در هر مرحله از توسعه داشته باشد. در نتیجه این تحقیق، یک مدل سه مرحله ای پیشنهاد شد. سال های سرمایه گذاری (بالای ۱۵ سال): ورزشکاران جوان تعهد خود را برای برنامه آموزش استراتژیک و رقابت افزایش می دهند تا تعیین شود که سطح بالایی از برتری تنها برای یک ورزش در این مرحله باشد. سال های تخصصی شدن (۱۳ تا ۱۵ سال): کودکان تمرکز بر یک یا دو ورزش و توسعه تکنیک های خاص ورزش و مهارت ها را از طریق برنامه آموزش ساختار یافته. سال های نمونه گیری (۶ تا ۱۳ سال): کودکان آزمایش و فعالیت های گوناگون را به جای آموزش برای یک ورزش تجربه می کنند. البته باید توجه داشت که کاهش استعدادهای در کشور را می توان به عوامل جمعیت شناختی نسبت داد. از این رو بهبود اثربخشی استعدادیابی و حفظ استعدادهای اهمیت بالایی دارد. مطالعات کوت (۱۹۹۹) نشان داد که انتقال

کودکان به آموزش و رقابت و همچنین ارائه منابع مالی برای آنها جهت مشارکت در ورزش، مورد حمایت و تایید حداقل یک عضو خانواده است که قبلاً فعالانه در این ورزش شرکت داشته باشد، معمولاً والدین یا یک خواهر یا برادر بزرگتر است که به عنوان یک مدل نقش عمل می کند؛ به عنوان مثال، اندی موری تحت تاثیر برادر بزرگترش، جیمی موری و مادرش، جودی موری بود. بنابراین در خانواده هایی که سابقه بدمینتون در آنها وجود دارد می تواند باعث پیدایش استعدادهای دیگری شود که حمایت مناسب از آنها باعث رشد و پیشرفت می گردد.

همچنین در این تحقیق مشخص شد که حمایت همه جانبه از ورزشکاران فعال و بازنشسته بدمینتون، بر کسب موفقیت های بین المللی در رشته بدمینتون تاثیرگذار است. گسترش منطقی مرحله شناسایی و توسعه استعداد سبب تولید ورزشکاران نخبه و توانا در سطح بالا می شود. بسیاری از ورزشکاران که توانایی پیشرفت به سطوح بالا را دارند از رسیدن به آن باز می مانند. تنها در تعداد کمی از رشته های ورزشی، ورزشکاران می توانند برای مخارج زندگی درآمد کافی داشته باشند. بنابراین سیستم حمایت مالی همه جانبه برای ورزشکاران به منظور تامین مخارج زندگی و حمایت برنامه ها برای دستیابی به خدمات مورد نیاز و کمک به آنها جهت دستیابی به توان بالقوه شان بسیار ضروری است. حمایت از ورزشکاران نخبه در دو بعد حمایت مالی و حمایت شغلی انجام می گیرد. در بخش حمایت مالی دو منبع اصلی تامین منابع مالی حمایت از ورزشکاران تمام وقت وجود دارد. اول، بودجه دولت که به صورت متمرکز به وزارت ورزش و جوانان اختصاص می یابد و بین فدراسیون های ورزشی توزیع و از این راه به ورزشکاران می رسد. دوم، روند فعالیت های ورزشی ورزشکاران در صندوق حمایت از قهرمانان و ورزشکاران. این صندوق کمک های مالی را برای ورزشکاران بر اساس طبقه بندی های مختص به خود انجام می دهد. سطح پرداخت های مالی این صندوق به ورزشکاران متفاوت است و این پرداخت ها در حال حاضر به مدال آوران بازی های المپیک اختصاص دارد. در رشته بدمینتون که هنوز در این بازی ها مدالی کسب نشده است، سطح پرداختی به ورزشکاران از این دو منبع مذکور بسیار اندک است و ورزشکاران با این درآمدها نمی توانند از عهده تامین مخارج زندگی خود بر بیایند. منبع درآمدی دیگر ورزشکاران از طریق حامیان مالی و فعالیت های بازاریابی است. امروزه برخی از ورزشکاران محبوب کشورمان از طریق همکاری با شرکت های خصوصی و شرکت در برنامه های بازاریابی (صحه گذاری) به درآمدهای مناسبی دست می یابند. اما این ورزشکاران در برخی از رشته ها مانند فوتبال، والیبال و کشتی می باشند. ورزشکاران رشته بدمینتون از حامیان مالی برخوردار نیستند و هنوز نتوانسته اند وارد برنامه های بازاریابی این شرکت ها شوند. در کشور ما امروزه حمایت های پراکنده و مقطعی از ورزشکاران صورت می گیرد اما این حمایت ها به اندازه کافی نیست. از جمله این حمایت ها می توان به برنامه های ادامه تحصیل ورزشکاران نخبه، پوشش بیمه ای از طرف صندوق حمایت از قهرمانان و پیشکسوتان اشاره کرد. از طرفی ورزشکاران نخبه که دوران ورزشی حرفه ای خود را به اتمام رسانده اند نیز نیازمند حمایت های مالی و شغلی می شوند. نمونه تحقیق ابراز داشتند که تجربیات بیشتر ورزشکاران نخبه بدمینتون پس از بازنشستگی به دلیل عدم ایجاد فرصت کافی برای به کارگیری دانش و شایستگی خود در ورزش یا عدم تشخیص اجتماعی کافی، از مشاغل مرتبط با این رشته ورزشی، به فعالیت در مشاغل غیر ورزشی مشغول می شوند. همچنین حمایت مالی کافی از ورزشکاران به هنگام

آسیب دیدگی، به ویژه اگر آسیب دیدگی باعث بازنشستگی زود هنگام آنها از ورزش شود، صورت نمی گیرد. بنابراین این ضعف ها را می توان در نتیجه حمایت مالی نامناسب از ورزشکاران سطح بین المللی محسوب کرد. در زمینه حمایت شغلی از ورزشکاران بازنشسته، می توان از الگوی کشورهای موفق در این زمینه استفاده کرد. کشور ژاپن برای برطرف کردن مشکل شغلی ورزشکاران نخبه بازنشسته پروژه «شغل دوم» را طراحی کرد تا ورزشکاران بتوانند به طور تمام وقت تمرین کنند و با خیالی آسوده از بازنشستگی خود لذت ببرند. در حالیکه این پروژه تلویحاً به موضوع شغل پس از بازنشستگی ورزشکاران مربوط می شد، ولی تمرکز آن فقط بر انتقال شغل نبود، بلکه همچنین مسائلی از قبیل برنامه های آموزشی برای ورزشکاران جوان و سطح بالا را نیز شامل می شد. طرح های مشابهی در استرالیا، بریتانیا، کانادا و امریکا تجربه شده بود، به ویژه «برنامه آموزش شغلی ورزشکار» متعلق به موسسه استرالیایی ورزش بود که مدلی کاربردی و مناسب شناخته شده است (۳۳). در کشور سنگاپور نیز چنین طرح هایی انجام شده است. برنامه های مالی بسیاری به ورزشکاران برای کمک به استعداد های ورزشی در طرح «ورزش نخبه ۲۰۰۰» وجود دارد. این برنامه ها شامل اعتبار مالی برای تمرین و رقابت، کمک بلاعوض به ورزشکاران، کمک به ورزشکاران جوان برای ادامه تحصیل و کمک برای حمایت از زندگی ورزشکاران حین و بعد از رقابت است (۲۷).

در این تحقیق مشخص شد که امکانات تمرینی بدمینتون، بر کسب موفقیت های بین المللی در رشته بدمینتون تاثیرگذار است. اماکن و تجهیزات تمرینی یا محیط آماده سازی با کیفیت بالا، عامل مهمی در موفقیت ورزشکاران است. استفاده از تکنولوژی های روز دنیا، شرایط تمرینی ورزشکاران را به ورزشکاران کشورهای پیشرفته نزدیک می سازد و احتمال موفقیت آنها در میدا بین المللی را افزایش می دهد. در کشور ژاپن، کافی نبودن مراکز تمرینی نخبه و تناقض در حمایت از ورزشکاران نخبه موجب شد که موضوعاتی از قبیل ایجاد مراکز تمرینی ملی و فراهم کردن خدمات حمایتی متخصصان ورزشی مطرح شود. پس از آن، دولت احساس کرد می تواند بودجه عمومی را به سمت ایجاد موسسات ملی نخبه ای که اماکن تمرینی کوچک داشتند، هدایت کند. پس از دو ماه در سپتامبر ۲۰۰۴ و بلافاصله پس از موفقیت در بازی های المپیک ۲۰۰۴ آن مهم ترین بخش توسعه اماکن و تسهیلات ورزشی برای ورزشکاران نخبه در نتیجه دستور مستقیم نخست وزیر این کشور برای ساخت مراکز تمرینی ملی و پس از آن پژوهشکده علوم ورزشی ژاپن در زمان آمادگی بازی های المپیک پکن صورت گرفت (۲۶). یکی از موارد بسیار مهم که می تواند به توسعه ورزش نخبه کمک نماید، ساخت اماکن ورزشی در مدارس است. همانطور که پیشتر ذکر شد، ورزشکاران مستعد در مدارس باید شناسایی و آموزش داده شوند، اما اگر در این مدارس اماکن و امکانات و تجهیزات تمرینی مناسبی وجود نداشته باشد، پروسه استعدادیابی ورزشکاران مختل می گردد. در کشور چین تمامی مدارس دارای اماکن ورزشی تخصصی می باشند که این تسهیلات بخشی از سرمایه گذاری کمیته های ورزشی محلی محسوب می شوند. در سطح ملی، مراکز تمرینی متعددی در پکن برای رشته های مختلف ورزشی ایجاد شده است (۲۲). امروزه در کشور ما مراکز تمرینی نخبه با عنوان «پایگاه ورزش قهرمانی» در همه استان های کشور دایر گردیده که از امکانات تمرینی مناسبی برخوردار هستند. در مورد این مراکز چند نکته قابل تامل وجود دارد. از جمله آنها می توان به این موارد اشاره کرد. این مراکز امکانات تمرینات بدنسازی و آمادگی جسمانی را برای

ورزشکاران مهیا می کنند، اما امکانات تمرینات تخصصی رشته بدمینتون در این مراکز وجود ندارد. دوم اینکه این پایگاه ها تنها در مراکز استان ها قرار دارد و ورزشکاران نخبه ای که در سایر شهرستان ها مشغول به تمرین می باشند، از دریافت خدمات آنها بی بهره اند. امکانات و تجهیزات تمرینات تخصصی بدمینتون نیز در کشور ما بسیار محدود می باشد. به جز چند شهر که دارای سالن و زمین تخصصی بدمینتون هستند، بسیاری از شهرهای کشور از داشتن امکانات تمرینی مناسب (زمین، تور، راکت و توپ) محروم هستند.

در این تحقیق مشخص شد که رشد و توسعه مربیان بدمینتون، بر کسب موفقیت های بین المللی در رشته بدمینتون تاثیرگذار است. کمیت و کیفیت مربیان در هرکدام از سطوح پیوستار توسعه ورزش دارای اهمیت است. دو شاخص مربیگری برای نیل به سطوح بالای عملکردی، کیفیت سیستم های آموزش مربیگری و ویژگی های فردی مربیان نخبه است. نکته ای که باید در نظر داشت این است که مربیان در همه سطوح باید به صورت تمام وقت به کار مربیگری مشغول باشند و مخارج زندگی خود را از این راه تامین نمایند تا بتوانند همه تمرکز خود را به آموزش ورزشکاران خود بگذارند. اما متأسفانه این امر در رشته بدمینتون در کشور محقق نشده است و مربیان درآمدی چندانی از کار خود ندارند و مربیگری بدمینتون به نوعی شغل دوم آنها محسوب می شود. این در حالی است که در بسیاری از کشورهای موفق در رشته بدمینتون، مربیگری به عنوان شغل اصلی محسوب می شود. مربیان در چین از سطح محلی تا ملی به شکل تمام وقت به کار گرفته می شوند. برای مربیگری در مدارس ورزش محلی، مربی باید دارای مدرک بالاتر از دیپلم و کارشناسی در رشته تربیت بدنی و علوم ورزشی و همچنین دارای مدرک مربیگری و حضور در دوره ها و کارگاه های مربیگری باشند (۲۲). تحقیقاتی در زمینه شایستگی های مورد نیاز مربیان در رشته های ورزشی مختلف انجام شده است که بیانگر ویژگی های مورد نیاز مربیان هر یک از رشته های ورزشی است. از جمله آنها مطالعه عبدالملکی و همکاران (۲۰۱۵) است که در تحقیقی ۵ عامل را برای تعیین شایستگی های مربیان گلبال ارائه داد. این ۵ عامل عبارتند از عوامل رفتاری، فنی - آموزشی، مدیریت انفرادی و تیمی ورزشکاران، تجربه و توسعه و ترویج تیم. خلیفه (۱۳۹۵) در رساله دکتری خود، ابراز داشت، ۱۰ عامل برای شایستگی های انتخاب مربیان ملی تکواندو وجود دارد که با در نظر گرفتن مفهوم مشترک بین گویه های آن، با ویژگی های مربیگری و فنی (۱۰ گویه)، شایستگی های مدیریتی و رهبری (۱۱ گویه)، شایستگی های برنامه ریزی یا توانایی برنامه ریزی (۹ گویه)، شایستگی های علمی - تکنیکی و آموزشی (۱۳ گویه)، سابقه و پیشینه ورزشی (۷ گویه)، مهارت - های انسانی (۹ گویه)، ویژگی های جمعیت شناختی و فردی (۱۱ گویه)، ویژگی های اخلاقی (۱۱ گویه)، ویژگی های شخصیتی (۱۴ گویه) و ویژگی های اجتماعی (۵ گویه) نامگذاری شدند. اما تحقیقی که به شناسایی شایستگی های شغلی مربیان بدمینتون کشور پردازد یافت نشد. در ژاپن، یک سیستم ملی برای ارائه گواهینامه ملی مربیگری ایجاد شد تا به تعیین معیارهای شایستگی و کفایت، دانش و مهارت فنی و همچنین بانک اطلاعات ملی مربیان پردازد. در برنامه راهبردی ورزش این کشور (۲۰۰۰) نیاز به تاکید بتر بر توسعه مربیان نخبه پررنگ شده بود. در نتیجه، اتحادیه ورزش آماتوری ژاپن بر توسعه مجدد برنامه های مربیگری در جهت دانش افزایی مربیان و برنامه های توسعه ورزشکاران متمرکز شد و برای دستیابی به نیازهای ورزشکاران نخبه، ضرورت همکاری با انجمن های ورزشی را تشخیص داد

(۳۲). همچنین در آلمان، به منظور اطمینان از انتقال پایدار اطلاعات و پژوهش‌ها به آموزش و تمرین عملی، سیستم پیچیده آموزش مربیان را می‌توان به عنوان یک نیروی پیشران بیان کرد. آکادمی مربیان فدراسیون‌های المپیک ورزش آلمان به عنوان مرکز آموزش پیشرفته به مربیان نخبه آلمان خدمات ارائه می‌دهد. وظیفه این آکادمی بهبود مهارت فنی مربیان و به کارگیری آخرین یافته‌های علوم ورزشی در رابطه با عوامل عملکرد ورزشی است (۳).

در این تحقیق مشخص شد که شرکت در رویدادهای ملی و بین‌المللی بدمینتون، بر کسب موفقیت‌های بین‌المللی در رشته بدمینتون تأثیرگذار است. ورزشکاران برای ارزیابی پیشرفت خود در مقابل رقبای نیاز دارند که به طور منظم در بازی‌های تدارکاتی شرکت کنند و با رقابت با حریفان بین‌المللی توانایی‌ها و ضعف‌های خود را به‌بوته آزمایش بگذارند. مطالعات نشان داده‌اند که سازمان‌دهی رویدادهای بین‌المللی در کشور میزبان تأثیر مثبتی بر موفقیت بین‌المللی می‌گذارد (۱۰). فدراسیون بدمینتون ایران برای پرورش ورزشکاران نخبه در بین جوانان باید رقابت‌های ورزشی را بر اساس تقویم منظم ورزشی و در سطح ملی و بین‌المللی برگزار کند. کمیت و کیفیت برگزاری این رویدادها (به خصوص رویدادهای بین‌المللی) پاسخگوی نیاز نخبگان بدمینتون ایران نیست. در کشور چین، شعار «رقابت ملی ورزشی مسیری برای کسب مدال در المپیک و تمرین ورزشکاران در رقابت‌های ورزشی در چین و آماده کردن آنها به منظور مبارزه برای چین در رقابت‌های بین‌المللی ورزشی» است. ورزشکاران چینی به طور منظم در رقابت‌های ورزشی بین‌المللی شرکت می‌کنند. همه هزینه‌های شرکت در رقابت‌های بین‌المللی توسط وزارت ورزش این کشور تأمین می‌شود و بخش روابط بین‌الملل وزارت ورزش چین مسئولیت تسهیل و سازماندهی همه رقابت‌های بین‌المللی ورزشی را عهده‌دار است. البته باید در نظر داشت که زمان بندی رقابت‌های داخلی و بین‌المللی با توجه به ارزش‌ها و علایق مختلف ممکن است متناقض باشد. در غیاب چشم‌انداز بلندمدت توسعه ورزش نخبه، نگرانی اصلی بیشتر مناطق در مورد نحوه استفاده از بودجه برای ساخت اماکن ورزشی و آماده کردن ورزشکاران برای رقابت و کسب نتایج بهتر است. در این زمینه موضوع مهاجرت ورزشکاران مستعد و نخبه از کشور قابل‌تأمل می‌باشد. ورزشکارانی که در کشور ما آموزش‌های لازم را دیده‌اند و به سطح عملکردی بالایی رسیده‌اند، اما به دلیل عدم حمایت کافی برای شرکت در رقابت‌های بین‌المللی ترجیح می‌دهند که به کشور دیگری مهاجرت کنند که این امر باعث ضررهای بسیاری در ورزش بدمینتون کشور می‌شود.

در این تحقیق مشخص شد که توسعه تحقیقات علمی در بدمینتون، بر کسب موفقیت‌های بین‌المللی در رشته بدمینتون تأثیرگذار است. تحقیقات علمی در رابطه با جمع‌آوری سیستماتیک و انتشار اطلاعات علمی در حوزه‌هایی مانند شناسایی و توسعه استعداد، پزشکی ورزشی، تغذیه، روانشناسی، فیزیولوژی و بیومکانیک ورزشی از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است. به طور کلی، توسعه ورزش به صورت علمی از عوامل اثرگذار بر موفقیت‌های ورزشی است. پیشرفت‌های عمده در عملکردهای ورزشی ورزشکاران سراسر جهان به پیشرفت در حوزه علوم ورزشی وابسته است که مبنای آن نیز بر مبنای قرار دارد. ورزش کشور با چالش‌هایی برای برداشتن گام‌های علمی در ورزش روبه‌رو شده است. هرچند، رشته علوم ورزشی در مقاطع مختلف تحصیلی در دانشگاه‌های سراسر کشور وجود دارند که فارغ‌التحصیلان زیادی را هر ساله به جامعه ورزش کشور معرفی می‌کنند اما این دانشگاه‌ها تولید

کننده دانش عملی در علوم ورزشی نیستند و تحقیقات و پژوهش هایی که در این زمینه در دانشگاه ها صورت می گیرد کابردی نیستند و صرفاً جنبه علمی دارند تا عملی. اکثر تحقیقات علمی در حوزه علوم ورزشی کشور در دانشگاه ها و موسسات آموزشی صورت می گیرند که خارج از سیستم توسعه ورزشکاران است. در واقع شکاف بین دانشگاه و صنعت ورزش در این زمینه محسوس است. از طرف دیگر، بودجه تحقیقات علمی از طرف دانشگاه ها و موسسات دولتی بسیار اندک است و محققان علوم ورزشی برای انجام تحقیقات خود با مشکلات عدیده ای روبه رو هستند. فدراسیون بدمینتون نیز از بودجه محدودی برای انجام طرح های تحقیقاتی برخوردار است، بنابراین همواره این مشکل باعث آسیب رساندن به علمی کردن ورزش در کشور ما شده است. به دلیل نبود استراتژی یکپارچه توسعه ورزش و فقدان سرمایه گذاری و بودجه های مهم برای تحقیقات علوم ورزشی، چشم انداز بلند مدت علوم ورزش در ایران در هاله ای از ابهام قرار دارد. البته برخی بودجه ها از جانب دولت و مراکز شبه دولتی برای تحقیقات به منظور کاهش مصرف داروهای غیرمجاز در ورزش اختصاص یافته است اما هیچ بودجه ای برای حمایت از توسعه تحقیقاتی ورزش نخبه تخصیص داده نشده است.

نتیجه گیری

مسئله اساسی که پژوهش حاضر دنبال می کند و در پی یافتن پاسخ هایی برای آن است، یافتن عواملی است که بر سیاست گذاری نخبگان بدمینتون کشور تاثیر گذار هستند. سیستم بدمینتون نخبه ایران به شدت مداخله ای، متمرکز، بروکراتیک و به شدت رسمی ولی بی ثبات است. همچنین تضاد در بعد عمودی (انتقال قدرت به پایین ترین سطح مدیریت) و بعد افقی (انتقال شایستگی و صلاحیت به ساختارهای غیردولتی در تمام حوزه های دولت که مطلقاً ضروری نیست) مشاهده می شود. به نظر می رسد سیستم بدمینتون نخبه ایران در جهت معکوس در حال حرکت است و به سمت تمرکز بیشتر و تقویت مدیریت توسط دولت می رود. به نظر می رسد چند عامل مهم به درک اولویت گذاری سیاست بدمینتون نخبه در کشور کمک خواهد کرد.

۱- عاملی تحریک کننده برای تغییر سیاست و الزام دولت (وزارت ورزش و جوانان) بر پایه فشارهای بیرونی یعنی، نتایج مکرراً ضعیف کشور در مسابقات جهانی و بین المللی بدمینتون است. از طرف دیگر، اهداف سیاست بدمینتون نخبه اگرچه اهمیت زیادی برای دولت دارد، اما این سیاست با اهداف سیاست توسعه ورزش همگانی و تربیت بدنی در مدارس در رقابت است.

۲- دولت نقش برجسته خود را در شکل گیری و به ویژه هدایت سیاست ورزش نخبه باید بر عهده بگیرد. در حال حاضر استراتژی مشخصی برای ورزش نخبه وجود ندارد که دولت باید این استراتژی را تدوین کند. به عبارت دیگر، دولت این نقش را از طریق نظارت و کنترل بر توزیع منابع مالی به ویژه برای ساخت اماکن تخصصی بدمینتون باید ایفا کند.

۳- فعالیت یادگیری سیاست های ورزشی توسط فدراسیون بدمینتون و انتقال و بومی سازی روش های مناسب از سایر کشورهای موفق در این رشته ورزشی به کشور نیز باید شکل بگیرد. جمع آوری منظم و تحلیل اطلاعات و داده ها به وسیله تیم های تخصصی در مراکز پژوهشی (مانند پژوهشگاه علوم ورزشی) و کمیته ملی المپیک ایران به ویژه برای توسعه سیستم های شناسایی و پرورش استعداد های رشته بدمینتون در سطوح استانی و ملی باید صورت گیرد.

۴- با توجه به پیشرفت هایی که در مربیگری در عرصه بین المللی حاصل شده است، یاری گرفتن از مربیان خارجی می تواند به توسعه کمی و کیفی مربیان داخلی کمک شایانی نماید. زیرا هنوز کمبود مربیان با کیفیت و با تجربه در سطح نخبه احساس می شود.

منابع

- Abdolmaleki H., Mirzazadeh Z., Allahyari M., Ramezani M. (2015). Identify and analysis of performance evaluation indicators of iranian Goalball coaches. *annals of applied sport science*. 3(3):43-5. ۶
- Abdolmaleki H., Mirzazadeh Z., Alidoust E. (2017). Prioritization of factors affecting consumer behavior of sporting goods using AHP. *sport management*. 3(9):471-88.
- Aghaei n, Tavakoli a. (2013). Identify factors of success of elite sprinters in east Azerbaijan International tour. *sport management and motor behavior*. 9(18):155-68.
- Asami T. (2005). Reasons behind the Japanese success in Athens Olympic. *zasshi: Kojyun* 2005. 488 p.
- Bergsgard NA, & Norberg J. R. (2010). Sports policy and politics—the Scandinavian way. *Sport in society*. 13(4):15.
- Bergsgard NA, Houlihan B, Mangest P, Nodland SI, Rommetyeldt H. (2007). Developmental contexts and sporting success: Birth date and birthplace effects in national hockey league draftees 2000- 2005. *British journal of sports medicine*. 41(1):515-7.
- Dalkey NB, B. Cochran, S. (1970). Use of self-ratings to improve group estimates: Experimental evaluation of Delphi procedures. *Technological Forecasting and Social Change*. 1(1):6.
- Dalkey NC. (1969). An experimental study of group opinion: The Delphi method. *Futures*. 2(3):10.
- De Bosscher V.S. & Van Bottenburg, M. (2013). Scrutinizing the sport pyramid metaphor: an examination of the relationship between elite success and mass participation in Flanders. *International Journal of Sport Policy and Politics*. 5.۲۰:(۳)
- De Bosscher V, Shibli, S., van Bottenburg, M., De Knop, P., Truyens. J. (2010). Developing a Method for Comparing the Elite Sport Systems and Policies of Nations: A Mixed Research Methods Approach. *Journal of Sport Management*. 24(1):33.
- De Bosscher V, De Knop, P., van Bottenburg, M., Shibli, S., & Bingham, J. (2009). Explaining international sporting success. An International comparison of elite sport systems and policies in six nations. *Sport Management Review*. ۱۲:(۱)۲۳.
- De Bosscher V, De Knop, P., Van Bottenburg, M. (2008). Sports, Culture And Society: Why The Netherlands Are Successful In Elite Sports And Belgium Is Not? A Comparison Of Elite Sport Policies. *Kinesiologia Slovenica*. 14(2):19.
- De Bosscher V, De Knop, P., Van Bottenburg, M., & Shibli, S. (2006). A conceptual framework for analysing Sports Policy Factors Leading to international sporting success. *European Sport Management Quarterly*. 6(1):30.
- De Bosscher V, De Knop, P., van Bottenburg, M., & Leblcq, S. (2004). Why the Netherlands are successful and Belgium is not? A comparison of the elite sports climate and policies. *Proceedings of the 12th congress of the European Association for Sport Management; Belgium, Ghent*. p. 239-41.
- De Bosscher V, De Knop, P., & Heyndels, B. (2003). Comparing relative sporting success among countries: create equal opportunities in sport. *Journal for Comparative Physical Education and Sport*. 3(3):11.

- De Bosscher V, De Knop, P., & Heyndels, B. (2003). Comparing tennis success among countries. *International Sports Studies*. 1(1):20.
- Derakhshan MBc, N. Ashtiani, M. Akbari yazdi, H. (2012). Formoulation of macro goals, policies and strategies to development of physical education in Iran's Army. *Defensive strategy*. 10(40):29.
- Funahashi HDB, V & Mano, Y. (2015). Understanding public acceptance of elite sport policy in Japan: a structural equation modelling approach. *European Sport Management Quarterly*.15(4):26.
- Green M. (2005). Macro-and meso-level approaches: A comparative analysis of elite sport development in Australia, Canada and the United Kingdom. *European sport management quarterly*.5(2):23.
- Green B.C.(2005). Building sport programs to optimize athlete recruitment, retention, and transition: Toward a normative theory of sport development. *Journal of sport management*. 19(3):20.
- Gould dG, D. Greenleaf, C. Medebery, R. Peterson, K. (1999). Factors affecting Olympic performance: perceptions of athletes and coaches from more and less successful teams. *The sport psychologist*.13(1):23.
- Houlihan B. (2005). Public sector sport policy: Developing a framework for analysis. *International Review for the sociology of sport*. 40(2):21.
- Jinming Zheng T.O, Seungmo K., Geoff D. & Veerle De Bosscher. (2017). Competitive balance trends in elite table tennis: the Olympic Games and World Championships 1988-2016. *Journal of Sports Sciences*. 16(32):8.
- Khalifeh SN. (2016). Job competency model developed national and international taekwondo coaches Islamic Republic of Iran. Tehran: Institute of sport sciences.
- Pingwei Li VDB, Johan P., Juanita R. Weissensteiner & Jikkemien V. (2018). Is international junior success a reliable predictor for international senior success in elite combat sports? *European Journal of Sport Science*.15(30):10.
- Rahimi AR, M. Mirzaei, B. (2017). Relationship between financial capital and goals of progress with success of young wrestlers of Iran. *Contemporary studies on sport management*. 7(14):19.
- Ramezani nezhad RH, K. Aidi, H. Reyhani, M. Asgari, B. (2015). Elite sport management. Iran: Shomal Payedar publications.
- Renaud ADB, V. Kempf, H. (2018). Modelling International Sporting Performance the Impact of National Sport Policy Factors. 50th Annual Conference of the French Society of Statistics; Paris-Saclay.
- Sabaghian A. (2015). Sport diplomacy. *Research in culture- communicatins*. 2015;16(31):20.
- Sadeghi A ZM ,S H. (2009). Sport development in iran. *Research in sport science*. 24(1):17.
- Shabani bahar GE, N. Goodarzi, M. Monsef, A. (2015). Application of path analysis model in explaining Indicators that have influence on success of sports teams in international events. *Applied sport management*. 3(11):
- Shilbury D, Deane, J., & Kellett, P. (2006). Sport management in Australia. Australia: Strategic Sport Management Pty Ltd.
- Sotiriadou KP, & Shilbury, D. (2009). Australian elite athlete development: An organisational perspective. *Sport management review*. 12(3):11.